

Роман ЛУПАК

Дорогий читачу, тебе зацікавило, чому на відпусті Святої Тайни Подружжя священник згадує великомученика Прокопія. Спробуємо дати тобі відповідь. Для цього спершу давай познайомимося із особою Святого, поглянемо на нього, – хто він.

Читаючи житіє цього великомученика, дізнаємося, що він походив із Єрусалиму. Його батько Христофор був відомим римлянином і християнином, а мама Феодосія – язичницею. Християнином Прокопій став не одразу, при народженні батьки дали йому ім'я Неаній.

Коли ж він став християнином? Навернувся Неаній у чудесний спосіб. Його переміна відбулася раптово, і нагадує вона перемену апостола Павла по дорозі до Дамаску. Неаній із дозволу проконсула був посланий до Олександрії переслідувати Христову Церкву. На шляху до Єгипту поблизу сирійського міста Апамен йому з'явився Господь наш Ісус Христос:

– Неанію, чому ти йдеш на Мене?

Той запитав:

– Хто ти, Господи?

– Я – розп'ятий Ісус.

В той же момент з'явився на небі сяючий хрест, а після видіння Неаній відчув у своєму серці невимовну радість і духовний спокій. Так із гонителя християн він перемінився в ревного послідовника Христа, який надихає Святим Духом на подвиг мучеництва багатьох людей.

У святому Хрещенні він прийняв ім'я Прокопій. Святий навчав іти за Христом на мученицьку смерть, як на весілля. Цікаві слова. Невже мучеництво є і в подружжі? Так. І тим мучеництвом є дарування себе іншій людині, щоб стати з нею «одним тілом» (Еф 5, 31). В Таїнстві Подружжя чоловік являє собою Христа, а дружина – Церкву. Як Христос помер за Церкву, так і чоловік має бути готовим пожертвувати собою заради своєї жінки, адже він її любить. Дружина ж, символізуючи Церкву, разом з тим має бути як Невіста Агнця, яка так глибоко і досконало Його любить, що готова йти за Ним, куди б Він не пішов, навіть на мученицьку смерть. Коли чоловік і жінка живуть спільним подружнім життям у злагоді й любові, вони перебувають у «земному раю», переживаючи неземні почуття. Любов, яка об'єднує людей у християнському подружжі, завжди йде в парі із самопожертвою. Але готовою до неї людина буде тільки тоді, коли в центрі подружнього життя буде Христос, а не власне «я».

Але не всяка жертва є святою. Приклад святого нас навчає, що святою жертва є лише тоді, коли людина складає її задля Ісуса Христа, а не для власної користі (наприклад, щоб здобути для себе славу мученика).

Як плодом жертвовної любові у Подружжі є дитина, так і жертвовна любов великомученика Прокопія до Бога зродила щедрий плід: страждаючи за Христа, святий

дав натхнення дванадцятьом жінкам, які з радістю пішли на страждання і смерть за віру в Ісуса Христа. Коли їх приклад наслідуватимуть молодята, жертвуючи себе один одному, тоді вони, подібно до Прокопія і тих дванадцяти дів, отримають вінці небесного Царства. Саме цього й сподіваємося під час уділення шлюбу: «Ти положив на головах їх вінці із каменів цінних, життя просили у Тебе, і Ти дав їм» (Пс 20, 45).

Одного разу блаженніший Любомир Гузар показав красу і велич подружньої жертви, сказавши: «Померти один раз легко, але набагато важче є помирати кожного дня». Після одруження чоловік і дружина починають пізнавати один одного, от тоді й потрібно здійснити перший подвиг – прийняти людину інакше від себе. Завдяки Божій благодаті вони починають бачити й негативні сторони подруга. Прийняти іншу людину такою, якою вона є, з усіма її недоліками й вадами – це один із найбільших подвигів християнської сім'ї. Коли подружня пара усвідомить, що вони один для одного є Божим даром, то завжди будуть Йому дякувати за цей дар. Бог дає людині дар любити іншу людину, яка найкраще підходить для подружнього життя. Тільки від молодят залежить, чи вони побачать красу особи. Кожна людина є доброю, тим більше тоді, коли є Божим даром, приготованим для нас.

Святий великомученик Прокопій молиться за всіх молодят. Своєю мученицькою смертю він показав, що якою б страшною смертю за Христа не здавалася, після неї завжди на людину чекає небесна нагорода і вінець із каменів дорогоцінних.

Роман ЛУПАК. На мученицьку смерть як на весілля!//СЛОВО № 4 (64) 2015-2016. с.26